

Emiel Jacobs

Geboren op 20-07-1881 te Overmere

Overleden op 11-03-1973 te Overmere

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Ons leven is een verlangend uitzien naar de komst van de Heer.

Gedachtenisprentje aan leven en dood
van de Heer

EMIEL JACOBS

weduwnaar van Mevrouw

MARIE DE BRUYCKER

geboren te Overmere, op 20 juli 1881 en er zacht
in de Heer ontslapen, op 11 maart 1973.

Gesterkt door het Sakrament der zieken en der stervenden.
en de Pauselijke Zegen.

Lid van verschillende genootschappen en
VOORZITTER VAN HET KERKBEHEER.

Zoals de dood rijpte in zijn lichaam, zo is hij ook gerijpt in zijn ziel. Vader was verzoend met de gedachte aan de dood. Zijn hoge ouderdom was daar niet vreemd aan, maar ook en vooral zijn overtuiging dat hij alles tot een goed einde had gebracht. Hij was voorbereid. De dood mocht komen. Hij praatte erover zonder angst of verdriet. Bewust en gelaten heeft hij de laatste sakramenten ontvangen. Stilaan namen zijn krachten af. Zijn geest echter bleef helder en scherp. Tot bij zijn dood ging zijn aandacht en zorg uit naar zijn omgeving. Het onderstreept nogmaals de grootheid van zijn zielenadel. Zachtjes is hij van deze wereld naar de Heer gegaan.

We beseffen nu hoe dankbaar we de Heer moeten zijn omdat Hij ons zo'n voortreffelijke vader gaf. Dat is onze troost doorheen het verdriet van dit tijdelijk scheiden,

Vader was een diep overtuigde christenmens. Een man uit één stuk, rechtgeaard en bezielde met een buitengewone liefde voor zijn medemensen. Hij heeft niet voor zichzelf geleefd, maar voor het welzijn van zijn gezin en van zovele mensen. Hij leefde in een echt evangelische eenvoud, hij gaf niet om ereposten of hoogklinkende woorden: zijn leven was: dienen. In die geest ook heeft hij, samen met moeder, zijn kinderen voorbereid op hun taak van later. Als voorzitter van de kerkraad - functie die hij gedurende 25 jaar waarnam - ging zijn aandacht de laatste jaren uit naar ons kerkgebouw, dat diende hersteld. Met hoeveel belangstelling heeft hij die herstellingswerken meegevolgd.

Hij was nog jong van hart en had een wakkere geest. Hij leefde mee met zijn kleinkinderen, die graag bij hem op bezoek kwamen. Hij kon best hun kleine guitenstreken en plagerijen verdragen. Tot zijn dood bleef hij de gelukkige en tevreden mens die hij altijd geweest was. Zijn kinderen en familie bezorgden hem een kommerloze en rustige oude dag. Meer dan eens drukte hij hun daar zijn dankbaarheid en bewondering voor uit,

Dierbare kinderen & kleinkinderen, uw zorg en uw liefde, die nog toenamen sinds ik bedlegerig werd, hebben me echt blij gemaakt en me overtuigd dat ge me dankbaar zijt gebleven. Bewaart de vrede en eensgezindheid en blijft ons, vader en moeder, in uw gebed indachtig.

Dierbare familie, vrienden en kennissen, mogen we elkaar allemaal weer ontmoeten in de eeuwigheid bij God.

Alles ter ere Gods !

DR. D'HOOGHE - BONTINCK OVERMERE